

Біг я далеко від смутку і горя...

Олександр Олесь

Біг я далеко від смутку і горя...
Біг — і прибіг я до вільного моря:
"Море! о море, море розкішне,
Втіш моє серце, серце невтішне!"
...Звуків утіхи шукаючи в шумі,
Камінь обняв я і слухав в задумі...
Море що власне могутньо співало,
Море нічого мені не сказало.
"Кедри, чинари, гранати, мімози,
Втіште мене ви і висушіть сльози,
Ніж в моїм серці, в крові мої груди,
Гляньте, як зранили їх мені люди..."
Дерево міцно обняв я в задумі,
Звуків утіхи шукаючи в шумі...
Тихо про власне шуміли гранати,
Кров мого серця не вміли уйняти...
Я серед степу: вертаюсь додому...
Краю немає степу голубому...
Краю і смутку моєму немає,
Палить він душу мою, розриває...
...Чув я: іде боротьба в моїм краю...
Втіху собі я в борні відшукаю,
Славою я свої рани загою...
Дайте, борці, мені кращую зброю!